

Karanlık arzular / dedektif hikaye

Category: Detektif proza, Kitapcy

написано kitapcy | 22 январь, 2025

Karanlık arzular / dedektif hikaye Bir Başkomiser Galip Polisiyesi – Karanlık Arzular

Vural, banyodaki aynada görüntüsüne nefretle bakarak, bütün

gücüyle kafasını aynaya geçirip yarmak istedi. Olmadı, etrafa saçılan cam parçalarıyla da bileklerini kesebilirdi! Böylece, gebererek bu baş belası hastalıktan sonsuza kadar kurtulabilirdi. Şimdi ne olmuştu da, uzun zamandır bastırdığı öldürme arzusu yeniden hortlamıştı? Kadını öldürmek istemişti. Evet. Kadını deşmek istemişti. Siyah sutyeninin kopçaları çözülüp iri memeleri serbest kaldığında, tıpkı eskiden olduğu gibi, bıçağı o beyaz memelerin ortasına saplamak için yanıp tutuşmuş, bıçağın çıplak tene girişini, girerken çıkardığı o ıslak sesi, kadının sarsılışını, kanların fışkırışını hayal ederek tahrik olmuştu. Bu hastalıktan hiçbir zaman kurtulamayacak mıydı? Savaşmalıydı. Yeniden yeniden savaşmalıydı. Ya savaşarak bu illetten kurtulacaktı, ya kendini öldürüp her şeye son verecekti ya da öldürmeye tekrar başlayacaktı.

Başını ellerinin arasına alarak yere çömeldi ve ağlamaya başladı. Bitti sandığı bu lanetin tekrar baş göstermesi onu mahvetmişti. Savaşacak gücü nasıl bulacaktı? Bir kadın öldürmek! Bıçaklamak! Çıplak bedenin titreyişi! Kurbanın gözlerinde yaşamdan ölüme geçiş anını seyretmek! Kendini boşuna kandırmamalıydı! Kadın öldürmek istiyordu.

Banyodan çıkıp yatak odasındaki kadının yanına uzandı.

“İyi misin?” dedi kadın biraz kuşkuyla.

Vural cevap vermedi. Sırt üstü yatıp gözlerini tavana dikti. Kadın da sırt üstü uzanmıştı. Büyük memeler yanlara kayarak sanki bıçağın girmesi için tahrik ediyorlardı. Şimdi bu orospuyu tam göğüslerinin ortasından bıçaklayıp gebertse, cesedi nasıl dışarıya çıkaracaktı? Biri görse işi biterdi! Küvette cesedi parçalara ayırmaya kalksa; içi kaldırmayabilirdi. Ayrıca, ceset parçalama hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Zaten, evdeki bıçaklarla bu iş yapılamazdı. Testere lazımdı. İş eline yüzüne bulaştırabilirdi. Diyelim ki, cesedi parçalamayı başardı, parçaları neyle dışarıya çıkaracaktı? Evde çöp poşeti de yoktu.

Kadına saldırmamak için gözlerini tavandan ayırmıyordu. Kadın, ona sarılmak isteyince eliyle itti.

“Ne oluyorsun be!” dedi kadın şaşırarak, biraz da öfkeyle.

“Dokunma bana!”

“Ne oldu sana be?”

“Siktir git, sonra kötü olacak!”

Vural sırtını kadına döndü, kıvrıldı ve zangır zangır titreyerek yeniden ağlamaya başladı. Kadın olanlara bir anlam veremeyerek, birazda ürpertiyle adamın sırtına dokundu. Dokunmasıyla da Vural’ın haykırması bir oldu:

“Siktir git dedim, yoksa geberteceğim seni!”

Kadın korkuyla yataktan çıktı, bir çırpıda yerdeki minik külotunu, sutyenini, sandalyenin üzerindeki kotu ve bluzunu giydi.

Odadan çıkarken Vural cenin pozisyonunda kıvranıyordu.

“Bütün manyaklar da beni buluyor!” diyerek evden çıktı. Vural, sokak kapısının kapanma sesini duyunca, yataktan fırladı, salonun penceresine koştu, perdeyi açıp gecenin karanlığında, ıssız sokakta uzaklaşan kadının arkasından baktı. Kadın, Fenerbahçe Burnuna doğru hızlı hızlı yürüyordu. Arkasından koşup bir taksiye binmeden yetişse, yaptıklarından dolayı özür dilese, biraz daha para verse, Fenerbahçe burnundaki parkta dolaşmayı teklif etse, onun gönlünü alıp tekrar güvenini kazansa, parkta karanlık bir köşeye çekse, oracıkta bıçağı göğsüne saplasa! Bu fikir onun deli gibi heyecanlanmasına yetti. Aceleyle giyinirken çükü sertleştiği için pantolonunu giymekte zorlandı. Kadının peşinden kendini sokağa attı. Caddeye çıktığında kadın az ilerde, iki adımda bir geriye bakıp taksi arıyordu. Vural görülmek için kapüşonunu kafasına geçirip fark edilmeyecek bir mesafeden takibini sürdürdü. Görünürlerde hiç taksi yoktu. Cebindeki bıçağın sapını kavradığında, yeniden kendini Tanrı gibi hissetti. Az sonra, bu bıçak iki göğsün ortasına girecek, kadın titreyecek

ve geberecekti!

Bir taksi yanından geçti, kadın el kaldırdı, taksi zıncı diye durdu. Vural büyük hayal kırıklığıyla olduğu yerde çakılı kaldı. Kadın taksiye bindi, taksi uzaklaştı. Vural'ın bıçağı sapını tutan eli gevşedi. Tekrar zangır zangır titremeye başladı. Bu gece mutlaka bir kadın bıçaklamalıydı. Etrafına bakınıp yalnız dolaşan, köpek gezdiren, yürüyüş yapan bir kadın aradı. Yürüyüş yapan kadın yoktu. Köpek gezdiren de. Bu soğuk kış gecesinde Fenerbahçe'de incin top oynuyordu. Sokak boştu, kaldırımlar boştu. Yat limanında tekneler sallanıp duruyordu. Karşı Moda sahili bile karanlıklara bürünmüştü. Ok yaydan çıkmıştı. Bu gece mutlaka bir kadın öldürmeliydi.

Yoksa kendini öldürecekti!

Bostancı sahil yolunda, Küçükalyalı trafik ışıklarına gelmeden, üçer beşer metre arayla duran hayat kadınlarını önünde sıra sıra otomobiller dizilmişti. Kuyrukta BMW'si de vardı, Mercedes'i de, Renault'su da, Ticarisi de.....herkes sıranın kendine gelmesini bekliyordu. Burada para konuşurdu. Kadının önüne gelen camı açıp pazarlığa başlardı. Kadın beğenirse binerdi arabaya, beğenmezse gönderirdi. Vural gördü kadını. Endam, boy pos yerindeydi. İri kıyım. Tam aradığı cinsten bir hatundu. Üzerinde kısacık, ince bir kaban, altında kalın bacaklarını ortaya çıkaran dar bir etek ve yüksek topuklu ayakkabılar vardı. Önünde pazarlık yapan iki otomobilin arkasında sıraya girdi. Abazalar! Akıllarınca fiyatı dibe vurup ucuz yoldan gecelerini şenlendirecekler. Otomobillerden ilki gazı kökleyerek öfkeyle kalktı. Sıra ikincisine geldi. Bu önündeki abaza da anlaşılmazsa kadın onundu! Çünkü, kadın ne fiyat çekerse çeksın, Vural ücreti kabul edecekti. Nasıl olsa, bu gece hiçbir şey ödemeyecekti. Fakat, önündeki abazalar bir türlü kalkmak bilmiyordu. Sıkı bir pazarlık vardı. Kadın önce Vural'ın arabasına baktı sonra Vural'ı süzdü. Bir an göz göze geldiler. Vural gülümsedi. Kadın arabaya 'yürü' işareti yaptı.

Araba topuklayınca sıra Vural'a geldi. Dikiz aynasından arkasında bekleyen farları gördü. Maalesef, hepsi avuçlarını yalayacaklardı. Bu kuşu kaçırmaya niyeti yoktu. Neyse ki, arabası çok kirliydi ve plaka da çamurla kaplı olduğu için bir tehlike söz konusu değildi. Vural, kadının yanına yaklaşıp camı açtı. Yolcu koltuğuna doğru eğilerek kadına bakıp gülümsedi. Kadın ağır bir makyajla yaşını gizlemeye çalışmıştı. Ancak göz altındaki çizgiler buna müsaade etmiyordu. Otuzlarının sonlarında gösteriyordu. Daha fazla da olabilirdi daha az da. Bu yaşlar, bu sektör için jübile yaşları sayılırdı. Keşke, genç bir kız olsaydı. Onun diri vücuduna bıçağın girmesi daha heyecanlı olurdu.

"Ne kadar?"

"İki yüz şekerim."

Ses kalın olmadığı için trans olmadığı belliydi.

"Çokmuş!"

Kadın umursamaz bir tavırla arkadaki arabayı kesmeye başladı.

"Öyleyse topukla aslanım, zamanımı alma."

"Sen üşümüyor musun orada?"

"Birazdan ısınacağım nasılsa."

Trans mırans değil, düpedüz kadındı. Vural cüzdanını çıkardı, içinden iki adet yüzlük çıkarıp gösterdi.

"Birlikte ısınalım. Atla."

Kadının yüzündeki asık suratlı maske yerini gülümsemeye dönüştü. Kapıyı açıp bindi. Vural gazlarken dikiz aynasından arkadaki abazaların farlarına sırtıtarak baktı.

Arabayı ucuz parfüm kokusu sardı. Kadın bir sigara yaktı.

"Koltuğa niye muşamba serdin, çok mu titizsin?"

“Takıntı, diyelim. Seni rahatsız eder mi?”

“İş üstündeyken haşır haşır sesten rahatsız olmazsan, benim için sorun değil.”

“Olmam.”

“Sana söylemem gereken birkaç şey var?” dedi kadın fettan bir ifadeyle.

“Dinliyorum.”

“Önce şu iki yüzlüğü alayım” diyerek elini uzattı. Vural parayı verdi. Kadın parayı alıp çantasına soktu.

Kadın, “Araban sıcakmış,” diyerek kabanının fermuarını açtı.

“Normal erkeksin, değil mi?”

“Herhalde, ne zannettin!”

Vural, kadının ucuz bluzunu delen füzelerini fark etmişti. O bluzun ardında beyaz iki büyük memeyi ve bıçağın o memelerin tam ortasına dalışını hayal etti. Bir an önce bu kadını öldürmeliydi. Heyecandan kuduruyordu. Maltepe sahil yolundan çıkıp Başıbüyük ormanlık yoluna girdiler.

“Ben yine de sorayım da, normal erkek kılığında kimler çıkıyor kimler!”

“Doğrudur.”

“Sert davranmayacaksın!”

“Endişe etmene gerek yok.”

“Arabanın içinde yapacağız.”

“Bana uyar.”

“Prezervatif kullandığın sürece sorun yok.”

“Prezervatif kullanacağım.”

Vural dostça ve sevecenlikle gülümsedi. Kadının şartlarını kabul ederek onu rahatlatmış, güven vererek emniyette olduğunu hissettirmişti. Kadının çantasından arabesk bir şarkının melodi sesi duyuldu. Telefonu çantasından çıkarınca ses arabanın içinde cıyakladı.

“Alo, Elifciğim..... ne oldu canım kızım?.....işim var, biliyorsun güzel kızım.....biraz sonra geleceğim.....ben de seni çok özledim.....tamam, gelirken şeker de alacağım. Asuman Ablana ver bakıyım telefonu..... alo Asuman, benim daha birkaç saat işim var. Ben gelmeden sakın çıkma ablacığım, oldu mu?..... Hadi bay.”

Telefonu kapatıp biraz kurcaladı. Bir şeyler yazdı. Gülümsedi.

Duygusal bir sesle, “Kızımdı,” dedi.

“Kaç yaşında?” diye sordu Vural, hiç merak etmediği hâlde.

“Altı. Bu gece beni çok özlemiş. Uykusundan uyanıp beni göremeyince ağlamış.”

“Kim bakıyor ona?”

“Ev arkadaşım var. Bazen annem de geliyor. İdare ediyoruz.”

“Zor.”

“Ne yapacaksın, hayat işte!”

Vural bu orospuyu deşerek küçük kızına da iyilik yapacaktı. Onun da anası gibi ilerde aynı yola düşmesini engelleyecek olmanın huzurunu duydu. Sosyal Hizmetlerde kıza daha iyi bakarlardı. Belki de bakmazlardı. Kimin umurunda!

Dağ yolu ormanlık alanın içinden geçiyordu. Vural kimsenin göremeyeceği kuytu bir yer için etrafına bakınıyordu. Az ilerdeki toprak yolu fark etti. Oraya saptı. Toprak yol, iki katlı bir köy evinin bahçesine kadar gidiyordu. Evin ışıkları

yanmıyordu. Bahçede bir motosiklet duruyordu. Etrafta kimsecikler yoktu. Ana yoldan tek tük geçen arabaların sesinden başka etrafta çıt yoktu. Birilerinin onları fark etmesi imkânsızdı. Vural otomobilini çalılarının arasına çekti. Farları söndürüp motoru kapattı. Ortalık iyice derin bir sessizliğe büründü.

Kadın üzerindeki kabanı çıkarıp arka koltuğa attı.

“Yağmurluğunu çıkarmayacak mısın?” dedi kadın sabırsız bir tavırla.

“Böyle iyi.”

Kadın yadırgasa da aldırmadı. Yağmurluklu veya yağmurluksuz, fark etmezdi. Nasılsa iki yüz lirayı kapmıştı.

Muşambanın hışırtıları eşliğinde el freninin üzerine gelerek, uzun yağmurluğun altından elini adamın penisinde gezdirdi, pantolonunun fermuarını açtı. Vural da kadının bluzunu çıkardı. Tam hayal ettiği gibi, siyah sutyenin içinden iri memeler ortaya çıktılar. Vural heyecanla ve düzensiz nefes alışlarla memeleri sutyenden kurtardı. Otomobilin camları buğulandı. Vural'ın içi alev alev yanıyordu. Kadının boynu da çok güzeldi. Acaba boğazını mı kesseydi? Kadın fermuarı açıp elini içeriye daldırdı ve Vural'ı rahatlatma mesaisine başladı.

Sen çoktan sertleşmişsin,” dedi kadın. “Amma azgınsın ha!”

“Öyleyimdir.”

Halbuki, Vural, kadının çükünü avuçlamasından değil, bıçağın göğüslere saplanmasını hayal ettiği için sertleşmişti. Kadın, Vural'ın penisini ağzına aldı. İşini ustalıkla yapıyordu. Vural sol elini koltuğun altına götürdü, sakladığı bıçağı sapından kavradı. Kavramasıyla da orgazmın eşiğine geldi. Sağ eliyle kadının önüne eğilmiş başını sevdi, saçından tutup kafasını sertçe kaldırdı. Kadının ağzı penisten ayrıldı.

“Hey, şiddet yok ha!”

Vural’ın yüzünde iğrenç bir gülüş belirdi. Kadını koltuğa yasladı.

Kadın hayretle, “Rahatlamak istemiyor musun?” dedi.

“Birazdan rahatlayacağım. Sen kendini bana bırak.”

Kadının sırtı dikleşince iri memeler Vural’ın gözüne daha güzel güzüktü.

Vural bıçağı kavradı, bir an bıçağın çeliği kadının gözlerinde parladı ve kadın ne olduğunu anlamadan bıçağı memelerinin arasına hızla ve acımasızca sapladı. Saplamasıyla bıçağın tene girişinin o melankolik sesi, o sesi izleyen tiz çığlık, sarsılan beden ve fışkıran kanlar aynı anda oldu. Kadın sarsıldıktan sonra birkaç saniye içinde canını teslim etti. Kafası öne düştü. Vural telefonunu çıkarıp memelerin arasında saplı duran bıçakla kadının fotoğraflarını çekti. Vural’ın yüzü aldığı zevkten çirkin bir maskeye dönüştü. Boşaldı.

Birkaç dakika hareketsizce durdu, zevkin doruklarında dolaştı. Bıçağı göğüslerin arasından çekip çıkardı, üzerindeki kanları kadının eteğine sildi. Bıçağı tekrar koltuğun altına soktu. Cansız bedeni koltuktaki muşambaya üstün körü sardı. Camlar buğulandığı için kontağı döndürüp kendi camını açtı, etrafı kontrol etti. Arazide çıt yoktu. Hava buz gibiydi. Temiz havayı huzurla ciğerlerine çekti. Kargalar ötüyordu. Penceresini kapattı. Uzanıp kadının kapısını açtı, kadını muşambayla birlikte otların arasına itti. Cansız beden boş bir çuval gibi toprağa düştü, muşamba üzerinden sıyrıldı, kadının kafası adama dönük, gözleri açık, öylece kaldı. Vural arka koltuğa uzanıp kabanı da cesedin üzerine fırlattı.

“Üzerine giy, üşütme! Hahahahah...”

Kapıyı kapattı, torpidodan aldığı bir tomar kolonyalı mendille camlara sıçramış kanları sildi, camı açıp kanlı mendilleri de

dışarıya fırlattı. Kanla kaplı yağmurluğunu çıkardı, arkaya, paspasa koydu. Motoru çalıştırdı, farları yaktı, geri geri giderek ana yola çıktı ve gözden kayboldu.

Karganın teki gıklayarak çalılıkların arasında yatan cesedin üzerine kondu. Bedenin cansız olduğuna kanaat getirince gagasını kadının gözüne daldırdı.

Vural'ın canı biraz deniz havası almak istedi. Cinayetten sonra güzel bir deniz havası iyi giderdi. Sahil yoluna inip Bostancı istikametine doğru sürdü arabasını. Derin bir huzur ve müthiş bir rahatlama hissediyordu. Pantolonu yapış yapış olmuştu. Az önce bir cana son veren bıçağını koltuğun altından alıp büyük bir aşkla ve hayranlıkla baktı. Birlikte daha çok işler yapacaklardı.

İlerde arabaların fren ışıkları belirdi. "Lanet olsun, çevirme!" Bıçağı koltuğun altına sakladı. Keşke sahil yoluna girmeyip Ankara yolundan basıp gitseydi. Bok vardı, deniz havası alacak! Daha dikkatli davranmalıydı. Cinayetten sonra âdeta görünmez olmalıydı.

Panik yapmasına, telaşlanmasına gerek yoktu. Sadece, rutin bir trafik kontrolüydü. Cihaza üfleyecek, alkollü olmadığı belli olunca, yoluna devam edecekti. Polisler kırmızı dubalarla yolu daraltmış, sıraya dizilmiş otomobillerin içlerine bakıp bazılarının geçmelerine izin veriyorlar, bazılarını da kenara çektiriyorlardı. Sıra Vural'a gelince polis, elindeki fenerle kenara çekmesini işaret etti. Birkaç metre ilerde polis arabası park etmiş, içinde iki memur ceza yazıyorlardı. Koca göbekli, yaşlıca bir polis arabanın yanına geldi. Vural pencereyi açarken arabanın içine son defa göz atıp etrafta kan olmadığından iyice emin oldu.

"İyi akşamlar beyefendi."

"İyi akşamlar memur bey."

"Ehliyet ruhsat lütfen."

Vural sakın bir biçimde cüzdanından ehliyetini, güneşlikten de ruhsatı çıkarıp uzattı. Polis asık bir yüzü vardı. Yüz kasları hareketsizdi. Vural en tatlı sesiyle, "Umarım bir sorun yoktur memur bey" dedi.

"Lütfen bekleyin," diyerek önce arabanın arkasına giderek plakaya baktı, sonra park halindeki polis arabasına gitti, bir şeyler söyledi.

Vural biraz huzursuzlandı. Bu gece polis muhabbeti hiç iyi olmamıştı! "Sadece GBT'yi kontrol ediyorlar, hepsi bu!" diye mırıldanarak kendini rahatlatmaya çalıştı. Rahatlamadı ama. Polis elinde ehliyet ve ruhsatla geri döndü ve Vural'a uzattı.

"Size ceza yazmak zorundayım," dedi.

"Bir kural mı çiğnedim memur bey."

"Arka plakanız kirden okunmuyor," dedi alnını kırıştıtırarak. "Plaka ışığınız da yanmıyor. Bir kazaya karışıp kaçsanız, sizi nasıl tespit edeceğiz?"

"Çok haklısınız memur bey. Yurtdışından bugün döndüm. Bu kentsel dönüşüm davalarından dolayı biliyorsunuz her yer inşaat, arabalar çabuk kirleniyor. Yıkatacak zamanım olmadı."

"İhmal etmeyin. Yine de ben cezayı kesmek zorundayım."

İlk defa gülümsedi.

"Ne gerekiyorsa yapın memur bey. Yarın sabah ilk işim arabayı yıkatmak olacak."

Polis ceza makbuzunu uzattı. "Plaka ışığını da yaptırın. On gün içinde öderseniz indirimden yararlanırsınız. Yoksa ikiye katlar."

"Bunu aklımda tutacağım."

Polis, Vural'ın elini işaret etti. Vural ilk başta polisin ne demek istediğini anlamadı.

“Elinizde kan var beyefendi. Umarım önemli bir şey değildir.”

Vural beyninden vurulmuşa döndü. Başından aşağı kaynar sular döküldü. Elindeki kanı nasıl da fark etmemişti. Hay, lanet şeytan!

“Torpidodan bir şey alırken yanlışlıkla elimi kestim memur bey. Uyarınız için teşekkür ederim.”

“Geçmiş olsun, dikkati olun.”

“Olurum memur bey. Teşekkür ederim.”

Polis, “Bekleyin bir saniye,” diyerek otomobilin içine bakarak arkaya gitti, eliyle plakayı sildi. Vural kanlı yağmurluğu bagaja koymadığına pişman oldu. Eğer polis yağmurluğu fark ederse işi biterdi. İş biterse de başka kadın öldürme zevkinden mahrum olurdu. Buna katlanamazdı. Daha çok kadın öldürecek! Polis ellerini birbirine vurarak geri geldi. Vural tüm içtenliğiyle teşekkür etti. Kalkarken dikiz aynasından polisin başka bir arabayı durdurduğunu gördü. Bu hiç iyi olmamıştı! Plakası kayıtlara geçmişti.

“Hay sikeyim deniz havasını!” diyerek yoluna devam etti.

Hastalığını ilk fark ettiğinde ve bir kızın canını yaktığında on sekiz yaşındaydı. Bu yaptığından büyük zevk almış, birkaç saniyede orgazm olmuştu. Ebru’ydu kızın adı. Aynı yaşıydılar. Güzel, alımlı, uzun boylu bir kızdı. Üniversite sınavına hazırlanıyordu. Ancak akıllı derslerden çok erkeklerdeydi. Güzel fiziğinin bilincindeydi ve o muhteşem fiziği kullanmasını iyi biliyordu. Ebru, Vural’ın oturduğu apartmanın bitişiğindeki apartmanda annesi ve küçük kardeşiyle birlikte yaşıyordu. Vural’ın ailesi ise Ankaralıydı. Vural tek çocuktı ve İstanbul’a Eczacılık Fakültesinde okumak için gelmişti. Babası iş adamıydı ve oğluna Erenköy’de bir ev kiralamıştı. Vural yalnız yaşıyordu.

Ebru'nun babası ise, beş sene önce ölmüştü. Adam ölüce, genç yaşta dul kalan güzel anne, çocuklarına bakabilmek için hem çalışmış hem de üzerinde hak iddia eden kocasının erkek kardeşiyle uğraşmıştı. Ebru'nun annesi neredeyse çocuk yaşta evlilik yaptığı için çok gençti. Kızıyla aralarında sadece on beş yaş vardı. Zor bir hayat yaşıyorlardı. Ebru ve Vural kısa sürede arkadaş oldular. Ebru, Vural'ın evine sık sık girip çıkıyordu. Zengin bir ailenin çocuğuydu Vural. Sapsız değnekti. Eczacı olacaktı. Ebru için kaçırılmaması gereken bir avdı. Zamanla sıkı fıkı oldular ve çok yakınlaştılar. Bir gün, yine Vural'ın evinde, salondaki koltuğun üzerinde birbirlerine sarılmış televizyon seyredelerken Ebru, yatak odasına gitmeyi teklif etti. Vural'ın bu ilk deneyimi olacağı için panik oldu. Halbuki, kızda hiç heyecan belirtisi yoktu. Kız, Vural'ı elinden tutup yatak odasına sürükledi. Sanki, kırk yıldır bu işi yapıyordu. Vural tir tir titreyerek soyunurken kız bir çırpıda üzerindekiyi çıkarıp yatağa girmişti bile. Ebru'nun küçük göğüsleri vardı ama dik ve süt gibi beyazdılar. Çıplak bacakları uzun ve pürüzsüzdü. Cildi kaymak gibiydi. Bir süre sessizce yan yana yattılar. Vural, elini genç kızın kalçasına attı, kendine çekti ve dudaklarından öpmeye koyuldu. Bir süre sonra kızıdan iniltiler gelmeye başladı. Kız çılgın gibi erkeğe saldırıp âdeta dudaklarını parçalamaya başladı. Kontrolü tamamen eline almıştı. Ama Vural için işler yolunda gitmiyordu. Bir türlü heyecanlanmıyordu. Bu çıplak ve genç vücut onu tahrik etmiyordu. Kız, erkeğin üzerine oturdu ve kalçalarını ritmik bir biçimde ileri geri hareket ettirmeye başladı. Göğüsler, kollar, bacaklar, dudaklar, her şey mükemmeldi. Ama, yanlış giden bir şeyler vardı. Vural tahrik olmuyordu. Kızı sırt üstü yatırdı. Küçük ama dik göğüsleri yaladı, ısırды tahrik olmadı. Dilini kızın ağzının içine soktu, yine tahrik olmadı. Aşağılara indi, dilini üçgene sokarak yaladı. Yine olmadı. Belki ayak fetişistiydi. Kızın bakımlı ayaklarını öptü, parmaklarını emdi, yine tahrik olmadı. Bir an, umutsuzca elleri kızın boğazına gitti ve bilinçsizce sıkıverdi. Kızın gözleri büyürken Vural işte o anda tahrik oldu ve çökü sertleşti. Hemen ellerini kızın

boğazından çekti. Bu sefer, kızı öldürdüğünü hayal etti. Bunu düşününce daha fazla tahrik oldu. Yataktan çıkıp mutfığa koştu, koca bir ekmek bıçağıyla geri döndü. Kız bıçağı görünce korkudan gözleri fal taşı gibi açıldı, çığlık attı. Vural bunun sadece bir fantezi olduğunu söyleyerek kızı yatıştırmaya çalıştı. Koca bıçağı kızın kaygan teninde gezdirmeye başladı. Bıçağın tende gezdiği yerler kızarıırken Vural zevkin ve heyecanın zirvelerine tırmanıyordu. Bıçağı süt beyazı memelerin arasından sürterek geçirip zarif boyna ulaştırdığında, o zarif boynu, bir kulaktan diğer kulağa kadar kestiğini hayal ettiğinde neredeyse boşalıyordu. Bıçağı tekrar göğüslerin arasına indirdi. Kızın korku dolu bakışları azalsa da devam ediyordu. Huzursuzluk gözlerine fazlasıyla yansımıştı. Vural bıçağın ucunu tene hafifçe batırdığında kızın nefesi kesilir gibi oluyordu. Vural daha fazla dayanamayarak, kızın gergin ve düz karnına ufak bir çizik attı. İnce bir kan şeridi belirdi. Kız çığlık attı, elini uzatıp çizige dokundu. Çizikten çıkan kan biraz çoğalınca Vural boşaldı.

Vural internette yaptığı araştırmada parafili denilen bir tür cinsel sapkınlıkla aynı belirtilerine sahip olduğunu gördü. Parafili, bıçak veya kesici bir aletle birinin canını yakarak veya onu öldürerek orgazm olma haliydi. İlk başlarda, tıpta ismi konmuş bu sapkınlığı olduğuna çok üzülp çok sarsılssa da, zaman geçtikçe zihninde yarattığı türlü türlü işkence ve öldürme senaryoları onu bu işten çok zevk alır hale getirdi ve bir süre sonra bu tehlikeli ve sapkın düşüncelerin müptelası haline getirdi.

Vural ilk cinayetin üzerinden yaklaşık bir ay geçtikten sonra ortamın artık müsait olduğuna kanaat getirerek, arabasıyla yeniden Bostancı sahiline avlanmaya indi. Cinayeti izleyen ilk bir hafta boyunca polis her gece, kadınların bekledikleri yolun az ilerisinde pusuya yatıp kadınların önünde duran arabaların plakalarını alıyorlardı. Belki de, siyah bir sedan

arıyorlardı. Bu yüzden, Vural bir süre arabasını kullanmadı. Olun biteni izlemek için bazen otobüsle, bazen de dolmuşla sahil yolundan geçti. Haftalar geçtikçe polis arabası daha seyrek beklemeye başladı. Bir ay sonra ise, ne polislerden ne de polis arabasından eser kalmıştı. Polisler, katilin ikinci cinayeti işlemeyeceğini düşünmüş olabilirlerdi veya işlese bile, aynı yerde avlanacak kadar aklını kaçırmış olmadığını tahmin ediyorlardı. Halbuki, ne kadar yanılıyorlardı. İkinci kurbanın da aynı yerde bekleyen kadınlardan biri olduğunu öğrendiklerinde boka düşmüş gibi olacaklardı!

Küçükyalı sahilde kimse, kimseyle ilgilenmiyor; kimin hangi arabaya bindiğine dikkat etmiyordu. Dikkat etseler bile, plaka çamurlu olduğu için okunmasına imkân yoktu. Allahtan dün yine yağmur yağmıştı da, yerler çamur olmuştu.

Hafızlarda kalacak tek şeyin; siyah bir Sedan otomobil olduğuydu. İstanbul'da yüzlerce siyah Sedan otomobil vardı.

Vural, "Sarı çizmeli Mehmet Ağa!" diye mırıldandı.

İlk cinayetin üzerinden bir ay geçmesine rağmen polisten ses seda yoktu. Cinayet haberi gazetelerin üçüncü sayfasında ufak bir sütun olarak çıktıktan sonra, toprağa gömülen bir tabut gibi unutup gitmişti. Neden unutulmasın ki; her gün en az üç kadının cinayete kurban gittiği bir ülkede öldürülen bir hayat kadını kimin umurundaydı! Adamın tekinin, intiharından hemen önce sosyal medyada paylaştığı veda konuşması tıklanma rekorları kırarken, bir hayat kadınının kendini köprüden aşağıya atmadan önce yazdığı dokunaklı intihar notu basında yer bile bulamıyordu. Bu yüzden, şu anda Vural'ın yan koltuğunda oturan kadının da cinayet haberi, gazetelerin üçüncü sayfalarında ufak bir başlıkla yer kaplayıp kaybolacaktı.

"Nereye gidiyoruz?" diye sordu kadın merakla.

"Güzel bir yer biliyorum. Sen arkana yaslan, etrafı seyret, müzik dinle."

Vural radyoyu açıp yabancı bir kanal buldu. Pop müzik çalıyordu.

“Bu müziği sevmedim. Şöyle arabesk falan yok mu?”

Vural kadına nefretle baktıktan sonra kanalları rastgele karıştırdı, arabesk çalan ilk kanalda durdu.

“Bu kanal kalsın mı?”

“Güzel. Kalsın.”

Vural’ın soluk alışları hızlıydı. Bu karıyı bir an önce öbür dünyaya postalamalıydı. Bir süre sonra kadın, “Bu kanalı sevmedim,” diyerek radyo kanallarını karıştırmaya başladı.

Vural yapmacık bir neşeyle kadına radyoyu karıştırabileceğini söyledi. Yine bir çevirmeye takılmadan sahil yolundan çıkıp Ankara yoluna girdi. Göztepe köprüsünden çıkıp Merdivenköy’e yöneldi.

Kadın, ağır arabesk çalan bir kanal bulunca durdu.

Etrafına bakarak, “Nereye gidiyoruz, fazla uzaklaşmayalım,” dedi.

“Merak etme, geri getireceğim. Baş başa kalacağımız sakın bir yer biliyorum.”

Merdivenköy mezarlığının yanından geçerken kadın bir şeyler fısıldadı. Ellerini yüzüne götürüp “Amin,” dedi. Vural, “Dindar bir orospu almışım,” diye geçirdi içinden. Trafiğin az işlediği bir yola girdiler. Evler seyrekleştii, sokakta canlı adına kimse kalmadı. Devasa bir arsanın önüne geldiler. Vural arabayı yoldan çıkartıp toprak araziye soktu. Engebeli arsanın içinde ilerlerlerken sallanıyorlardı. Çalılıların en yoğun ve uzun olduğu alana doğru sürdü arabayı.

“Buraları sevmedim, çok ıssız,” dedi kadın.

“Bence çok iyi. Rahatsız eden olmaz. İşimiz uzun sürmeyecek

zaten.”

“Karanlıktan istifade edip prezervatif takmamak yok, ona göre!”

Bu karılarda da amma prezervatif takıntısı var, diye geçirdi içinden.

“Merak etme. Önce biraz birbirimize dokunalım. Tenimizi hissedelim.”

“Yarım saati geçerse bir yüzlük daha alırım!”

“Anlaştık.”

Gideceğin yerde paraya ihtiyacın olmayacak, diye mırıldandı Vural.

“Yağmurluğunu çıkarmayacak mısın?” dedi kadın.

“Böyle iyi.”

“Eh, sen bilirsin, benim için hava hoş!”

Elini kadına doğru uzatıp belinden yakaladı, kendine çekti. Dudaklarından öptü. Öperken o dudaklara kaç tane erkeğe sakso çektiğini düşününce midesi bulandı. Soyunmasını söyledi. Kadın üzerindeki yavaşça çıkardı. Üstü çıplak kalarak memeler ortaya çıkınca Vural ellerini kadının boynuna uzattı ve sıkmaya başladı. Kadının gözleri şaşkınlıktan çarpıldı. Yüzünü buruşturdu ve boğazını bir mengene gibi yakalamış adamın güçlü ellerinden kurtarmaya çalıştı. Vural kadını bıraktı. Kadın can havliyle kapıya sarıldı. Kilitliydi. Adama döndüğünde ona doğrultulmuş kocaman bir bıçakla karşılaştı. Kadının bıçağı görmesiyle, bıçağın iri göğüslerin arasına dalması bir oldu. Vural bıçağı sapına kadar daldırdı ve karnına doğru çekti. Kan fıskiye gibi fışkırdı. Bıçağı saplayıp karna doğru çekme işini daha önce niye düşünememişti! Çok daha büyük zevk veriyordu. Bu işte her zaman yeni şeyler öğreniyordu. Hayatta kalmak için çırpınan beden, sadece et ve kemik yığını olarak, çuval gibi

hareketsiz bir biçimde koltuğa düştü. Kadının gözleri şaşkınlık ve acıdan fal taşı gibi açılmıştı. Vural boşaldı.

Kapıyı açıp kadını bir tekmeyle arabadan dışarıya fırlattı. Muşambayı da arkasından atacakken yoldan geçen bir araba durdu. Acaba olan biteni gördükleri için mi durmuşlardı? Şimdi bunları düşünecek vakit yoktu. Vural panikle kapıyı kapattı, motoru çalıştırdı, geri geri arsadan çıktı. İnönü Caddesinden karşıya geçti, Böcekli Caminin yanındaki sokağa saptı, bir çöp konteynırın yanında durdu. Etrafı kolaçan etti, kaldırımlara ve pencerelere baktı, kimsenin olmadığından emin olunca, muşambayı düzgünce katladı, yolcu camını açıp çöp konteynerine fırlattı. Torpidodan yine ıslak mendilleri alarak camlara, konsola sıçramış kanları temizledi. Kanlı yağmurluğunu da çıkarıp arka paspasa koydu. Her ihtimale karşı yağmurluğu çöp konteynırına atmamaya özen gösteriyordu. Onları eve götürüp yakıyordu. Zaten çok ucuz şeylerdi.

Araba uzaklaşınca bir kâğıt toplayıcısı memleketinin türküsünü mırıldanarak çöpe yanaştı.

Öldürerek orgazm olma düşüncesi, ur gibi Vural'ın beynini sarmış, zihnini esir almıştı. Artık, bu şahane duyguları zihni yerine gerçekte yaşamak istiyordu. Dikkatli olursa ve iyi plan yaparsa asla yakalanmazdı. Çünkü, polis ondan daha zeki olamazdı.

Eczacılık fakültesinin ilk yıllarında, amfiyi bir sürü öğrenci doldurmuştu. Vural hayatından hiç memnun değildi. Çünkü, bu kadar kız arasından onu heyecanlandıracak bir tane bile gözüne kestirememişti. Bir sıra önünde oturan; kumral, uzun saçlı, ince yapılı kıızı incelemeye başladı. Kız, hocanın ağzından çıkan her harfi defterine geçiriyordu. Geleceğin inek eczacılarındanandı. Kızla seviştiğini düşündü ama her zamanki gibi hiç heyecanlanmadı. Bu sefer, kızın yatakta canını yaktığını düşündü. Göğüslerine sigara bastırtırdı sonra

kırbaçladı ama heyecanlanmadı. Bıçağı kızın çıplak bedeninde gezdirdi sonra da tüm gücüyle çeliği kızın karnına sapladı. Yine heyecanlanmadı. Etrafına bakınarak başka bir kurban aradı. Millet hocanın ağzından çıkan ne varsa havada kapıyor, Vural ise sapıkça fanteziler kuruyordu. Bu sefer üç sıra aşağı odaklandı. Kız çaprazında kaldığı için onu rahatlıkla görebiliyordu. Balık etli, siyah saçlı, tombul yüzlü bir yaratıktı. O da hocanın ağzından her çıkanı defterine geçiriyordu. Bütün inekler bu sınıfa toplanmıştı. Kızı soydu, yatağa yatırdı ve bağladı. Üzerinde bir süre gidip geldi olmadı. Kızın tombul yanaklarına sert tokatlar attı, olmadı; usturayla boğazını kesti, olmadı. Bıçakla karnını yarı, olmadı. Tık yoktu. Yoktu, yoktu! Sadece öldürme fantezisi kurmanın kendini heyecanlandırmaya yetmediğini, fantezinin kahramanı olacak kızın da çekici olması gerektiğini anladı.

Derken, kapı açıldı, bir kız ı ışık gibi içeriye süzüldü. Hocadan özür dileyip utangaç adımlarla birkaç basamak çıkıp bizimkinin görüş alanında boş bir sıraya yerleşti. Vural, kızı gördüğünde içi zangır zangır titredi. Siyah saçlı, uzun boylu, çok güzel bir kızdı. Bura buram cinsellik kokuyordu. Vural kızdan gözlerini ayıramıyordu. Hemen fantezilerini hayata geçirdi ve anında pantolonu ıslandı.

Kızın ismi Buse'ydi. O günden sonra Vural'ın tek hedefi Buse oldu. Onun arkadaş grubuna girmeyi başardı. Beraber kafelere gittiler. İskambil oynadılar, kimya, tıp, ilaçlar üzerine sohbet ettiler. Sınav zamanları hep birlikte ders çalıştılar. Buse'nin bir sevgilisi vardı. Çocuk İTÜ'de Gemi İnşaat Mühendisliği'nde okuyordu. Yakında Gemi Mühendisi çıkacaktı. Zeki çocuktu. Okul bitince evleneceklerdi. Çocuk da gruba katıldı. Vural, çocuğu sevmemişti. Zıpırın tekiydi. Gözü diğer kızlardaydı. Buse, Kadıköy'de oturuyordu. Derslerden sonra yine hep birlikte Kadıköy barlar sokağında zaman geçiriyorlar, sinemaya gidiyorlardı. Vural, Buse'yi her görüşünde kafasında fanteziler birbiri ardına sıralanıyordu. Buse'yi öldürmeliydi! Ama nasıl? Tam o sıralar, Buse'nin zıpır sevgilisi, onu başka

bir kızla aldattı. Buse bunu öğrenince şiddetli kavga ettiler ve ayrıldılar. Takip eden günlerde, kızın morali çok bozuldu. İçine kapandı. Ortalarda pek görünmüyor, derslere girmiyordu. Sınavlardan çakıyordu. Arkadaşlarıyla da daha az görüşüyordu. Arkadaşları onun bu haline çok üzülmüyorlar ama ellerinden hiçbir şey gelmiyordu. Vural'ın ise tek derdi: Buse'yi nasıl öldüreceğiydi? Nasıl öldürecekti? Nasıl, nasıl?

Bir gün aklına çok parlak bir fikir geldi!

O gün, fakültenin laboratuvarından eter aşırıldı. Sonra, arabaya atlayıp Buse'nin evinin önüne gitti. Kızın evde olduğunu biliyordu. Arabayı park edip kızı beklemeye başladı. Akşama doğru Buse dışarı çıkınca onu takip etti. Mahalleden uzaklaşınca Buse'nin yanına yaklaşıp sohbet etmek için arabayla dolaşmayı teklif etti. Buse çok gönülsüzce Vural'ın ısrarlarını da kıramayarak arabaya bindi. Feneryolu tren köprüsünün altından geçerek apartmanların arasında kalmış ıssız bir arsaya gittiler. Önlerinden demiryolu geçiyordu. Buse buraya geldiklerine şaşırsa da, Vural'a güvendiği için sesini çıkarmadı. Konuştular. Dertleştiler. Kız içini döktü. Vural kızı zerre kadar dinlemiyordu. Akli fikri onu öldürmekteydi. Hava karardı. Buse artık eve dönmesi gerektiğini söylediğinde, Vural çevrede kimsenin olmadığından kanaat getirince, kapının gözündeki eterli mendili, eter uçmasın diye içine koyduğu poşetten kızı fark ettirmeden sol eliyle çıkardı, kızın yüzüne bastırdı. Buse direndi, çabaladı ama gücü yetmedi ve eterin de etkisiyle bir süre sonra baygın hâlde koltuğa düştü. Vural hemen kızın üzerindeki giysileri çıkardı. Çevreyi tekrar kolaçan ettikten sonra onu arabadan indirdi, demiryoluna sürükledi. Buse'nin çıplak göğüsleri trenin tekerleklerinin altında ezilecek şekilde kızı raylara yatırdı. Dudaklarına son bir öpücük kondurdu. Çalılıkların arasına saklandı. Telefonunu çıkarıp kamerasını çalıştırdı ve kızı çekmeye başladı. Buse'nin rayların üzerinde çıplak yatışı Vural'da heyecan patlamasına neden oldu. Az sonra trenin düdüğü duyuldu. Vural'ın heyecandan elleri zangır zangır

titrediği için doğru dürüst çekim yapamıyordu. Eli o kadar çok titriyordu ki, bir eliyle telefonu tutan diğerini bilekten tutmak zorunda kaldı. Biraz sonra banliyö trenin farları gzkt. Raylardaki çıplak vücut bilinçsizce ve savunmasız bir biçimde kendini trene çoktan teslim etmişti. Çıplak vücut ve göğüsler birkaç saniye içinde demir tekerleklerin altında kalarak ezildi. Kızın gövdesi ikiye biçilip, etraf kan glne döndü. Vural boşaldı.

Daha sonra, çektiği görüntüyü yüzlerce kez izledi ve her defasında boşaldı. Bu onun sırrıydı. Bu onun ilk cinayetiydi. Bugüne kadar hep fantezilerinde öldürmüştü. Ama Şimdi, gerçek bir cinayet işlemiŐti. ldrme kendisini rahatsız etmemişti, bilakis kurduğu fantezilerden çok daha fazla zevk ve tatmin vermiŐti. Yakalanmamak için uzun bir süre ara vermeliydi. Bu süre zarfında da, çektiği bu görüntüyle orgazm olacaktı.

Bu görüntü sayesinde uzunca süre sapık fantezilerini doyurmaya başardı ama bir gün yanlışlıkla videoyu silince yeniden iŐe koyulmak zorunda kaldı.

Bir gün, Vural Bağdat Caddesinde eski kız arkadaŐı Ebru'yla karşılaştı. Kız daha bir bir gzelleŐmiŐti, daha bir serpilmiŐ, daha bir çekici olmuştu. Yüzünde bir ton makyaj vardı. Yürürken herkes bir kez daha dönüp bakıyordu. Üniversiteyi girememiŐ, ŐaŐknbakkal'da bir parfümeri mağazasında çalışıyordu. Bugün izin gününde olduğu için geziyormuŐ. Cadde kafede yemek yediler sonra sinemaya gittiler. Ebru'nun annesi evlenmiŐ ve Antalya'ya yerleŐmiŐ. Ebru da İstanbul'da kalmış. Eskilerden konuŐarak hatıralarını tazelediler. Seviştikleri o günden bahsettiler. Ebru, Vural'a hala öyle garip fanteziler kuruyor musun, diye sordu. Vural bu fantezilerden vazgeçemediğini ama kimseye de zarar vermediği yalanını attı.

AkŐam olunca Vural, Ebru'yu evine bıraktı. Ebru, Vural'ı eve

davet etti. Ebru iki kadeh çıkarıp şarap ikram etti. Kadehler tokuşturuldu ve kısa bir süre içinde iki koca şişeyi bitirdiler. Ebru sarhoş oldu. Vural'a sarılıp öpüyordu. Yatak odasına gittiler. Vural, Ebru'yu kucaklayıp yatağa yatırdı. Elbiselerini çıkardılar. Sevişmeye başladılar. Vural heyecanlanmadığı için yine sapık fantezilerini zihninden geçirmeye başladı. Tıpkı yıllar önce seviştikleri gibi, kız cılgınca inliyordu. Vural, Ebru'nun bu işte çok usta ve tam bir profesyonel olduğunu anladı. Böyle bir kadını tatmin etmek Vural için imkansızdı. Gerçi, kadını tatmin etmek kimin umurundaydı! Önemli olan tek şey, kendisinin orgazmı zirvede yaşamasıydı. Bunu da nasıl yapacağını gayet iyi biliyordu.

"Seni bağlamama ne dersin?"

Ebru yarı kendinden geçmiş olarak "Fanteziler ha! Zarar vermek yok ama?"

"Söz. Vermeyeceğim."

"Tamam öyleyse."

"İp var mı?"

"Banyoda çamaşır ipi var."

Vural, Ebru'yu yatağa balarken bunun bir oyun olduğunu göstermek için onu öpüyordu. Kadın el ve ayak bileklerinden yatağa cırılçıplak bağlanınca Vural orgazm olmamak için kendini zor tuttu. Mutfağa gidip çekmecedен büyük bir ekmek bıçağı aldı. Bıçağı arkasında saklayarak odaya döndü ve "Sana bir sürprizim var," diyerek bıçağı çıkardı. Ebru bıçağı görünce bu sefer gözleri fal taşı gibi açılmadı. Gördüklerine ve az sonra yaşanacaklara alışık bir ses tonuyla:

"Yine mi bıçak fantezisi!"

"Vazgeçemedim."

"Seni sapık! Kesmek yok ama!"

“Anlaştık.”

“Kesmeyeceğim, saplayacağım,” diye mırıldandı.

Vural cep telefonunu çıkarıp kamerasını açtıktan sonra yatağı tam karşıdan görecektir şekilde şifonyerin üzerine yerleştirdi. Bıçakla yatağa geri dönüp Ebru’yu öperken bıçağı kaygan tende gezdirmeye başladı. Bıçağın geçtiği yerler kızarıyordu. Ebru bu çiziklere canı yansa bile ses çıkarmıyordu. İnlemeye başlamıştı. Vural kadının memesini tutarak kavradı, sertçe sıktı, bıçağın ucunu meme başının hemen yanına dokundurdu ve bastırmaya başladı. Birkaç saniye sonra bıçağın ucu memeye girdi. Kan, memeden vücuda yayılmaya başladı. Ebru bir çığlık attı.

“Ne yapıyorsun?” diye bağırdı. Artık yaşananların bir oyun olmadığını farkındaydı. Vural kızın yerdeki sutyenini alarak ağızına tıkadı. Vural parmağıyla akan kana dokunup emdi. “Sakin ol, yıllar önce yarım bıraktığım işi tamamlayacağım!” dedi sadistçe gülerek.

Yüzüne acayip bir zevk yayılıyordu. Bıçağı bir kez daha memeye daldırdı ve memeyi parçaladı. Ebru bütün gücüyle inliyor ve iplerden kurtulmaya çalışıyordu. Ama ipler o kadar sıkıydı ki, kızın bırakın kurtulmayı, bir parça hareket etmesine bile müsaade etmiyordu. Ebru acıdan çarpılmış gözlerle Vural’a yalvarıyordu. Vural bu bakışlara aldırmadan, hiç vicdan kırıntısı olmadan, yaptığı işi bitirmeye kararlı görünüyordu. Bıçağı parçalanmış memeden çıkarıp kanla kaplanmış, gergin karna doğru indirdi ve derin bir kesik attı. Bunu yaparken heyecandan tir tir titreyip boşaldı. Çabuk boşaldığı için birden kesim işini bırakıp banyoya koştu. Ebru biran için umutlanmasına rağmen, beş dakika sonra Vural’ın geri dönerek üzerine oturup yine sadistçe gülümsemesi, bu umutlarını boşa çıkardı.

“Orgazm olunca seni bırakacağımı zannettin değil mi? Yanılıyorsun. Çünkü, o kadar güzelsin ki yeniden orgazm olmak

üzereyim,” diyerek bıçağı yeniden eline aldı, ucunu göğüslerinin ortasına dayadı, kızın gözlerine baktı ve kızın içine girerken bıçakta karına hiç zorluk çıkarmadan saplandı. Şimdi, Vural ve bıçak kızın içindeydiler. Ebru et ve kemik kalıncaya kadar içinde kaldılar.

Vural, cinayetlerine yine uzunca bir süre ara verdi. Telefonuna çektiğı bu çok gizli video sayesinde yıllarca orgazm oldu ve kimseyi öldürmedi. Böylece, hiçbir zaman yakalanmadı.

devamı var.. Detektiv proza